

[Gerda Mundt.]

Politiledelse, som Ministeren sagde, kvindeligt Arbejdskræft i større Omfang, end man kan overbevise den om Rigtigheden heraf.

I meget store Kredse ønsker man — og det kan ogsaa paavises, at der er Trang dertil — en Udvidelse af det kvindelige Politi. Der er ikke her Tale om en stor Udvidelse, men om en gradvis Udvidelse af det kvindelige Politi, vi har for Øjeblikket. Først og fremmest er der Brug for kvindeligt Politi ved Afhøringer af Kvinder og Børn i kriminelle Sager. Som vi alle sammen ved, er saadanne Afhøringer overordentlig vanskelige og gør ofte Børnene temmelig stor Skade. Jeg er vis paa, at hvis vi faar det kvindelige Politi udvidet, vil Forældrene være mere villige, end de for Øjeblikket er, til at anmelde disse Sager til Politiet, og vi er alle interesserede i, at de kommer frem, for at vi kan faa standset disse Forbrydelser mod vore Børn.

Det kan ikke drages i Tvivl, at det mange Gange er lettere for en lille Pige at udtale sig om den Slags Ting til en Kvinde end til en Mand. Ude over Landet har der lydt Udtalelser om, at i mange kriminelle Sager, hvor der er Tale om vanskelige Forhold i Hjemmene, vilde det være lettere at faa Oplysninger, hvis Kvinderne kunde komme til at tale med en kvindelig Betjent og en kvindelig Betjent kunde afhøre Pigebørnene. Ogsaa i det forebyggende Arbejde, som nu bliver en større og større Del af Politiets Arbejde, er der Brug for specielt kvindeligt Politi.

Det har allerede været nævnt, og jeg har selv for kort Tid siden fremhævet det, at der ogsaa kunde være Brug for Kvinder ved den Patrouillering, der finder Sted ved Danselokaler og Beværtninger om Aftenen; jeg er vis paa, at mange kunde blive forhindret i at gaa den Vej, som, hvis de kommer ind paa den, vil føre dem nedad. Jeg har hørt, at der er blevet gjort den Indvending, at Kvinder ikke kan gaa alene paa disse Steder; men det er jo faktisk saadan, at ogsaa det mandlige Politi i Almindelighed færdes to og to, og jeg er sikker paa, at den Kvinde, som har den rigtige Indstilling, i Almindelighed ikke vil blive forulempet.

Der er ogsaa i det foreliggende Lovforslag Tale om et mere effektivt Tilsyn med de tilrejsende. Blandt de tilrejsende er der

ikke blot Mænd, men ogsaa Kvinder, og det vilde være rimeligt, om man ogsaa her kunde anvende kvindeligt Politi. Hvor der er Tale om Afhøringer paa Hospitaler o. lign., vil det ogsaa vække mindre Opsigt og kunne gøres mere diskret, hvis der anvendes kvindeligt Politi, og inden for de civile Sager, som jo ofte kommer Folk meget tæt ind paa Livet, og hvor det kan være vanskeligt at udtale sig, har man Erfaringer for, at Kvinder har udtalt deres Glæde over, at de skulde afhøres af en Kvinde. Jeg har ogsaa hørt Kvinder sige, at havde de vidst, at de kunde blive afhørt af en kvindelig Betjent, vilde de ikke have sat sig i den store Udgift, de har maattet paatage sig for at faa juridisk Hjælp i saadanne Sager.

Jeg ved godt, at ogsaa Mænd kan være meget skaansomme og udføre et fortrinligt Arbejde paa disse Omraader, men Kvinder er nu engang anderledes en Mænd. De har en stor Forstaaelse af de mange smaa Ting, som ofte har Betydning for Kvinderne, og de er ofte mere socialt indstillede; de har ofte mere Taalmodighed til at høre paa de lange Forklaringer, der kan komme navnlig i det første Forhør; og naar de har den rigtige Uddannelse, vil de ogsaa kunne henvise til de rigtige Institutioner, hvad jeg tror, det kvindelige Politi i høj Grad gør, f. Eks. med Mødrehjælpen. Det gælder ikke blot over for Kvinder, det gælder i visse Tilfælde ogsaa over for Mænd. Mænd, som er stærkt nervøse eller stærkt irriterede, vil somme Tider blive betydelig roligere, naar de i disse Sager bliver afhørt af en Kvinde, end naar de bliver afhørt af en Mand. Men et godt Samarbejde mellem mandligt og kvindeligt Politi er naturligvis en ganske nødvendig Forudsætning.

Jeg har ogsaa hørt, der er klaget fra mange Sider over, at de kvindelige Politibetjente — det drejer sig, som bekendt, for Øjeblikket om 13 — rykker for hurtigt op. Dertil synes jeg, man maa sige, for det første, at der af Kvinderne, før de ansættes, kræves en særlig Uddannelse, f. Eks. Uddannelse som Sygeplejerske eller som Socialhjælper; derfor er de ogsaa gennemgaaende ældre ved deres Ansættelse. De skal have megen Kundskab, og de har bevist, at de virkelig besidder særlige Kvalifikationer til dette Arbejde.

Jeg tror ikke, det er rigtigt, naar det